

Dato: 1. maj 2002
Kontor: 2.ø.kt.
J.nr.: 1999/1425-12

Afgørelse af 01-03-07 - Selskab1(CS1) (1999/1425-12)

Fordelingskommune ikke berettiget til at regulere fordelingen på grund af en fejl, når der er forløbet mere end 3 måneder efter fordelingsforetagelse (§ 12, stk. 3)

Sagens baggrund

A Kommune har ved brev af 22. juli 1999 klaget til Fordelingsnævnet over, at **B** Kommune som fordelingskommune for **S1** har ændret fordelingen af skatteandelen for indkomståret 1996 mellem **A** og **C** Kommuner vedrørende **S1** datterselskab **D1**, selv om ingen kommune har klaget inden for tre måneders fristen jf. kommuneskattelovens § 12, stk. 3.

Subsidiært har **A** Kommune påstået fordelingsforholdet mellem de to kommuner for 1996 ændret.

Endelig har **A** Kommune påstået fordelingsforholdet mellem de to kommuner for 1997 ændret.

Klagen fra **A** Kommune omfatter også et andet af **S1** datterselskaber - **D2** - der efter det oplyste også driver virksomhed i **A** Kommune. **B** Kommune har oplyst, at **D2** er et underskudsselskab, hvilket er årsagen til, at der ikke er foretaget fordeling vedrørende dette selskab. På den baggrund har **A** Kommune frafaldet den del af klagen, der vedrører **D2**.

Fordelingsproblemet - den principale påstand

Uenigheden mellem kommunerne går på, om den oprindelige fordeling er endelig, når ingen har gjort indsigelse inden 3 måneder jf. kommuneskattelovens § 12, stk. 3, eller om fordelingskommunen kan ændre fordelingen efter denne frist, når der er tale om berigtigelse af en fejl i forbindelse med fordelingen.

B Kommune gav ved breve af 28. april 1998 **C** og **A** Kommuner meddelelse om fordelingen af den kommunale andel af selskabsskatten for indkomståret 1996 for blandt andet **D1**. Ved breve af 28. april 1999 gav **B** Kommune meddelelse til **C** og **A** Kommuner om, at der for indkomståret 1996 var tilbageført 6.632.818 kr. fra **A** til **C** Kommune vedrørende **D1**.

A Kommune mener ikke, at fordelingskommunen kan ændre den oprindelige fordeling, som det er sket.

I breve af 22. juli 1999 (klagen) og 1. september 1999 har **A** Kommune som begrundelse for sit standpunkt bl.a. henvist til, at

- den oprindelige fordeling er endelig, når ingen har gjort indsigelse inden 3 måneder, jf. kommuneskattelovens § 12, stk. 3,
- princippet om den endelige afregning tilgodeser det forhold, at der kan skabes budgetmæssig sikkerhed i kommunerne, navnlig når der henses til forudsigeligheden i flerårige budgetter,
- reguleringen skyldes en tilfældig administrativ fejl, der har stor budgetmæssig virkning for **A** Kommune, og dermed har skabt store problemer for kommunens budget i 2000.

I notat af 17. maj 1999 og udtalelse af 8. januar 2001 til Fordelingsnævnet gør **B** Kommune gældende, at 3 måneders fristen i kommuneskattelovens § 12, stk. 3, ikke gælder den ændrede udbetaling i maj 1999, idet der ikke er tale om en fornyet fordeling, men derimod om berigtigelse af en udbetalingsfejl.

Af **C** Kommunes udtalelse af 26. februar 2001 til Fordelingsnævnet fremgår følgende:

'Forvaltningen er af den opfattelse, at der ved **B** kommunes regulering for 1996 ikke er tale om en ændret fordeling, men en berigtigelse af en udbetalingsfejl, hvorfor **B** kommune såvel er berettiget som forpligtet til at berigtige forholdet som sket.'

Fordelingsproblemet - påstanden vedrørende fordelingsgrundlaget

Subsidiært påstår **A** Kommune fordelingen for indkomståret 1996 ændret, idet reguleringen efter kommunens opfattelse hviler på delvis forkerte oplysninger.

Endelig påstår **A** Kommune fordelingen for indkomståret 1997 ændret, idet de oplysninger om bygninger og medarbejdere, der er lagt til grund for fordelingen, er delvis forkerte.

Af **B** Kommunes notat af 17. maj 1999 fremgår, kommunen har rettet henvendelse til selskabets finanschef for at få belyst i hvilket omfang personalet er beskæftiget på den del af virksomheden, der er beliggende i henholdsvis **C** og **A** Kommune. Efter selskabets bedste skøn var 90 % af personalet beskæftiget i **C** og 10 % af personalet beskæftiget i **A**, hvilket blev lagt til grund ved fordeling af selskabsskatterne.

Af notatet fremgår videre, at **B** Kommune efterfølgende har besigtiget virksomheden. Det fremgår også, at kommunegrænsen 'løber langs banen til ca. midt på bygningen' (Vej X nr. 6-16). Ved besigtigelsen blev det oplyst, at der er godt 100 ansatte på Vej X nr. 6-16, hvoraf knap 40 timelønnede lagerarbejdere er beskæftiget den del af bygningen, der er beliggende i **A** Kommune. På kontorerne beliggende på Vej Z i **C** Kommune er der ansat 'knap et par hundrede' Ud af en samlet medarbejderstyrke på ca. 300 ansatte er ca. 260 ansatte beskæftiget på **C** siden, mens ca. 40 medarbejder - primært ufaglærte lagerarbejdere - var beskæftiget på **A** siden. Dermed finder **B** Kommune, at en lønandel på 10 % til **A** ikke er urimelig, henset til at de 40 medarbejder primært er de lavest lønnede medarbejdere i virksomheden.

I **A** Kommunes brev af 1. september 1999 til fordelingsnævnet gøres indsigelser mod denne fordeling, idet kommunegrænsen ikke går midt på ejendommen, men ejendommen er i det væsentligste beliggende i **A** Kommune. Ifølge BBR-oplysningerne udgør grundarealerne for bygninger 17.827 m², hvoraf 19 % er beliggende i **C** Kommune. Det samlede etageareal udgør 25.607 m², hvoraf 13 % er beliggende i **C** Kommune. Endvidere ejer **D1** ejendommen **vej X nr. 4**, beliggende i **A** Kommune, ligesom bygningerne på **vej X** har direkte adgang til skinnelægemet på banearealet, beliggende i **A** Kommune, hvor virksomheden efter det oplyste modtager nye biler med tog. Efter **A** Kommunes opfattelse bør der ikke ske en opdeling af forskellige interne funktioner, således at personalet opdeles i en **A** -del og en **C** -del. En sådan opdeling er efter kommunens opfattelse umulig, idet personalet bevæger sig rundt i bygningen, ligesom det vil været urimeligt at skulle foretage beregninger og vurderinger af medarbejdernes adfærd i bygningen hvert år. Efter **A** Kommunes opfattelse skal bygningen på **vej X nr. 6-16** betragtes som én driftsmæssig enhed, hvilket fører til, at alle beskæftigede i bygningen - ca. 100 mand - er beskæftiget i **A** Kommune, mens der er knap 200 ansatte på hovedkontoret på **vej Z** i **C** Kommune.

Af **B** Kommunes udtalelse af 8. januar 2001 til Fordelingsnævnet fremgår, at:

' Der er ikke fra Selskabsbeskatningens side forsøgt, at foretage en nærmere analyse af forholdene i **D1**, da man herfra mener, at selskabets finanschef er nærmest til at vide, hvorledes forholdene er i den virksomhed, han er finanschef for, og da selskabet ikke har nogen økonomisk interesse i, hvorledes fordelingen af de kommunale andele af selskabsskatten sker, har man ikke herfra fundet anledning til at betvivle de modtagne oplysninger.

Det skal tilføjes, at den efterfølgende beregning, man har foretaget, viser, at fordelingen med 90 % til **C** Kommune og 10 % til **A** Kommune ikke er åbenbart forkert.

Man finder den foretagne fordeling for 1997 for den mest korrekte, der kan fremfindes på det foreliggende grundlag for 1997. Til brug for fordelingen for 1998 er indhentet nye oplysninger, der gør, at **C** kommune har modtaget 73,7 % og Glostrup 26,3 % af den kommunale andel af selskabsskatten.'

Af **C** Kommunes udtalelse af 26. februar 2001 til Fordelingsnævnet fremgår følgende:

' Forvaltningen er endvidere af den opfattelse, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte selskabets oplysninger om lønfordeling, ligesom der - selvom der havde været grundlag herfor - ikke er hjemmel til at ændre på denne fordeling på nuværende tidspunkt.'

Bedømmelse af sagen - den principale påstand

Uenigheden mellem kommunerne går nævnt på, om den oprindelige fordeling er endelig, når ingen har gjort indsigelse inden 3 måneder jf. kommuneskattelovens § 12, stk. 3, eller om fordelingskommunen kan ændre fordelingen efter denne frist, når der er tale om berigtigelse af en fejl i forbindelse med fordelingen.

Kommuneskattelovens § 12, stk. 3, har følgende ordlyd:

'Mener en kommune, at den med urette er holdt uden for fordelingen, eller at en anden kommune med urette er medtaget ved fordelingen, eller anser kommunen fordelingen for at være urigtig, kan spørgsmålet inden 3 måneder efter, at der givet meddelelse om fordelingsopgørelsen indbringes for fordelingsnævnet.'

Af en udtalelse, som professor Bent Christensen den 6. oktober 1987 har afgivet i et brev til landsretssagfører **Å**, fremgår:

'Fristbestemmelsen i § 12, stk. 3 [.....] blev ganske vist gennemført ved I 176 7/7 1960 uden nogen forklaring i motiverne. Men grunden må have været, at man ønskede at få disse for den offentlige sektor interne problemer afgjort hurtigt og enkelt. En sådan forklaring taler for en håndfast anvendelse af fristreglerne.'

Nævnet har ikke tidligere haft en tilsvarende sag til afgørelse.

Indenrigsministeriet har dog i 1985 truffet afgørelse i en sag, der drejede sig om hvorvidt en kommune kan foretage regulering efter udløbet af 3 måneders fristen.

Sagen vedrørte en klage fra **D** Kommune over, at **E** Kommune som fordelingskommune foretog regulering efter at have konstateret fejl i den opdeling af en banks personalestab på de andelsberettigede kommuner, der havde været lagt til grund for fordelingen.

Af afgørelsen i denne sag fremgår blandt andet:

'Der er efter det oplyste tale om regulering af tidligere foretagne fordelinger alene på grund af fejl i fordelingsgrundlaget.

Lov om kommunal indkomstskat tager ikke direkte stilling til spørgsmålet om den fordelende kommunes adgang til at foretage en sådan regulering.

Det er korrekt, som anført af **E** kommune, at reglen i lovens § 12, stk. 3, direkte vedrører den situation, hvor det er en anden kommune end fordelingskommunen, der mener, at der er anvendt et urigtigt fordelingsgrundlag.

Der indgår ikke i reglen noget krav om, at den pågældende kommune kunne eller burde have konstateret, at der var fejl i fordelingsgrundlaget.

Reglen indebærer derfor, at en fordelende kommune kan afvise eventuelle krav fra andre kommuner om at ændre en foretagen fordeling, når 3 måneders fristen er udløbet, uden at der er indgivet klage til Indenrigsministeriet over det anvendte fordelingsgrundlag.

Denne retstilstand må også tillægges betydning ved bedømmelsen af spørgsmålet om, hvorvidt der kan antages at være adgang for den fordelende kommune til at ændre en foretagen fordeling på grund af fejl i fordelingsgrundlaget.

Den fordelende kommune vil normalt have bedre mulighed end den eller de øvrige andelsberettigede kommuner for at bedømme, om der er fejl i fordelingsgrundlaget, eller om der efter de foreliggende forhold bør foretages en kontrol af oplysninger vedrørende fordelingsgrundlaget, som man har modtaget fra det pågældende selskab.

Efter indenrigsministeriets opfattelse må der heraf følge, at de modtagne kommuner ikke skal kunne udsættes for, at fordelingen reguleres af fordelingskommunen i tilfælde, hvor de selv er afskåret fra at kræve fordelingen ændret. Dette indebærer, at den fordelende kommune ikke kan kræve gennemført en regulering af fordelingen på grund af fejl i fordelingsgrundlaget, når der er gået mere end 3 måneder efter fordelingsforetagelse, jfr. princippet i kommuneskattelovens § 12, stk. 3.'

Situationen vedrørende **51** ligner foranstående sag. I sagen vedrørende **51** er der dog tale om en forholdsvis åbenlys fejl i fordelingsgrundlaget - ombytning af to tal - som fører til at der til **A** Kommune udbetales det beløb, som **C** Kommune skulle have haft - og omvendt.

3 måneders fristen i kommuneskattelovens § 12, stk. 3 medfører, at fordelingskommunen kan afvise eventuelle krav fra andre kommuner om at ændre en foretagen fordeling, når 3 måneders fristen er udløbet, uden at der er indgivet klage til Indenrigsministeriet over det anvendte fordelingsgrundlag. Det betyder også, at kommunerne efter dette tidspunkt må kunne regne med at den foretagne fordeling ligger fast og ikke ændres. Hensynet til, at der kan skabes budgetmæssig sikkerhed i kommunerne bør veje tungt. Derfor bør den fordelende kommune ikke kunne kræve gennemført en regulering af fordelingen på grund af fejl i fordelingsgrundlaget, når der er gået mere end 3 måneder efter fordelingsforetagelsen, jf. princippet i kommuneskattelovens § 12, stk. 3.

B Kommune er derfor ikke berettiget til i 1999 at gennemføre en regulering af fordelingen af den kommunale andel af selskabsskatten for indkomståret 1996 for **51** på grund af fejl, når der blev givet meddelelse om den oprindelige fordeling den 28. april 1998, og der således er forløbet mere end 3 måneder efter fordelingsforetagelsen.

Bedømmelse af sagen - påstanden vedrørende fordelingsgrundlaget

A Kommunes subsidære påstand om ændring af fordelingen for indkomståret 1996 bortfalder, da kommunen gives medhold i den principale påstand.

A Kommune påstår også fordelingen for indkomståret 1997 ændret, idet de oplysninger om bygninger og medarbejdere, der er lagt til grund for fordelingen, er delvis forkerte.

Der er ingen tvivl om at **D1** hovedkontor (**vej 2**) med knap 200 ansatte er beliggende i **C** Kommune.

Tvisten vedrører **D1** ejendom på **vej x nr. 6-16**, hvor kommunegrænsen mellem **A** og **C** Kommuner går gennem bygningen.

Ifølge **A** Kommunes brev af 1. september 1999 er langt størstedelen af ejendommen **vej x nr. 6-16** beliggende i **A** Kommune. Endvidere ejer **D1** ejendommen **vej x nr. 4**, beliggende i **A** Kommune, ligesom bygningerne på **vej x** har direkte adgang til skinnedeget på banearealet, beliggende i **A** Kommune, hvor virksomheden efter det oplyste modtager nye biler med tog. Disse forhold taler efter **A** Kommunes opfattelse samlet for, at bygningen **vej x nr. 6-16** skal anses som en driftsmæssig enhed, således at hele filialen på **vej x** med ca. 100 ansatte anses for drevet i **A** Kommune, mens alene hovedkontoret på **vej 2** med knap 200 ansatte anses for drevet i **C** Kommune.

B Kommune har ifølge notat af 17. maj 1999 og udtalelse af 8. januar 2001 til Fordelingsnævnet foretaget fordelingen 90/10 på baggrund af telefoniske oplysninger fra **D1** finanschef. **B** kommune har henvist til, at virksomhedens finanschef må være den nærmeste til at vide, hvorledes forholdene i virksomheden er. Endvidere henviser kommunen til at fordelingen ikke er åbenbart forkert.

C Kommune har i sin udtalelse tilsluttet sig opfattelsen om, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte selskabets oplysninger om lønfordeling.

Det forekommer uhensigtsmæssigt at opdele personalet i bygningen **vej x nr. 6-16** i en **A** -del og en **C** -del. Dels er en sådan opgørelse forbundet med stor usikkerhed, dels vil det medføre, at selskabet og fordelingskommunen årligt skal foretage vurderinger med hensyn til medarbejdernes adfærd i bygningen. Det kan derfor tiltrædes, at bygningen betragtes som én driftsmæssig enhed. Imidlertid kan det forhold, at størstedelen af en bygningen er beliggende i en kommune, mens en mindre

del er beliggende i en anden kommune, ikke altid tages som udtryk for, at virksomheden overvejende drives i den kommune, hvor størstedelen af bygningen er beliggende. Derfor bør der med hensyn til bygningen på **vej x nr. 6-16** ske en fordeling mellem de 2 kommuner i forholdet 50/50. Da der er ca. 100 ansatte i filialen på **vej x** og knap 200 ansatte på hovedkontoret på **vej z** i **C** Kommune, svarer det til en fordeling på ca. 250/50 mellem **C** og **A** Kommuner. Der bør imidlertid også tages et vist hensyn til at personalet i **C** Kommune gennemsnitligt er højere lønnet end personalet i **A** Kommune. Efter en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger fastsættes fordelingen herefter med 85 % til **C** Kommune og 15 % til **A** Kommune.

Nævnets afgørelse

Nævnet træffer herefter følgende afgørelse:

1. Der gives **A** Kommune medhold i, at **B** Kommune ikke er berettiget til i 1999 at gennemføre en regulering af fordelingen af den kommunale andel af selskabsskatten for indkomståret 1996 for **S1** på grund af fejl, når der blev givet meddelelse om den oprindelige fordeling den 28. april 1998, og der således er forløbet mere end 3 måneder efter fordelingsforetagelse.
2. Vedrørende fordelingsgrundlaget for 1997 bør der med hensyn til bygningen på **vej x nr. 6-16** ske en fordeling mellem de 2 kommuner i forholdet 50/50. Da der er ca. 100 ansatte i filialen på **vej x** og knap 200 ansatte på hovedkontoret på **vej z** i **C** Kommune, svarer det til en fordeling på ca. 250/50 mellem **C** og **A** Kommuner. Der bør imidlertid også tages et vist hensyn til, at personalet i **C** Kommune gennemsnitligt er højere lønnet end personalet i **A** Kommune. Efter en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger fastsættes fordelingen herefter med 85 % til **C** Kommune og 15 % til **A** Kommune.

[.....]

P.N.V.

Christian Trønning

/lb Kok Hansen